

**ДАР ПАРТАВИ ПАЁМИ ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ
ТОҶИКИСТОН БА МАҶЛИСИ ОЛИИ ҶТ (АЗ 28.12.2024)**

Submitted by Ҳайати тадорукот on 29 February, 2024 - 21:08

Аҳаммияти рушди “иқтисоди сабз”, саноат ва маорифи кишвар дар пешрафти ҷомеаи миллӣ

Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамасола, ки бо фарогирии ҷамъбасти солонаи фаъолият ва дастовардҳои сиёсӣ иқтисодӣ ва иҷтимоиву фарҳангӣ, инчунин, дигар самтҳои асосии вазъи дохилу хориҷаи кишвар ироа мегардад, ҳамзамон, вазифаҳои барои соли ояндаро тарҳрезиву нақшабандӣ намуда, дастури раҳнамо ва фаъолияти ҳар як вазорату идора маҳсуб ёфтаву барои мо соҳибватанон зарур ва муҳим арзёбӣ мегардад, ки раҳнамои пешравиҳо дар тамоми қишри ҷомеаи миллии мост. Дар Паёми ҳисоботӣ ва вазифаҳо, ки баҳри рушди имсолаи кишварамон равона гардидааст, Президенти кишвар, пеш аз ҳама, оид ба масоили кам кардани сатҳи камбизоатӣ, ки бартараф гардидани он худ рушди бемайлони кишвар маҳсуб мешавад, таваҷҷуҳи беандоза изҳор дошта, ҳамзамон, супориш доданд, то дар давоми 7 соли минбаъда сатҳи камбизоатӣ ба 10 дарсад кам карда шавад, зеро ин омил моро водор месозад, то дар соли равон тавассути татбиқи самараноки барномаҳову нақшаҳои қабулгардида суръати рушди иқтисоди миллиамон дар сатҳи нақам аз 8% таъмин карда шавад. Ин нуктаҳо, ки ба зиммаи ҳар як вазорату идораҳои дахлдор, вогузор гардидааст, мо саҳмгузoron дар пешбурди сиёсати давлатии забонро низ вазифадор мекунад, то дар дар раванди амалисозии бандҳои Нақшаи «Барномаи рушди забони давлатӣ барои солҳои 2020-2030» ҷиддӣ муносибат кардаву аз масъулон вазъи иҷроии масъалаҳоеро, ки барои татбиқи онҳо вазорату идораҳо ва ташкилоту муассисаҳо вазифадор ва масъул мебошанд, талаб намоем ва барои рушди шуғлу фаъолияти пурсамари онҳо дар ин самт машваратҳои судманд додаву тавсияҳо пешниҳод намоем.

Аслан, ҳар як сиёсат дар ҷомеа бо забони давлатӣ амалӣ мегардад. Барои ин дар тамоми қишри ҷомеа бояд ки забони давлатӣ рушд намояд. Вале мо ба масъалаҳои ҷузъии баъзе қорҳо дар истеҳсолот, ҳатто, бетарафӣ ва саҳлангории масъулонро мушоҳида мекунем. Барои мисол, матни борчаспҳо, навиштаҷоти ғалати амвол, маҳсулот, номгӯии маводди истеҳсолӣ, нархномаҳо ва қорбурди номувофиқи истилоҳоти соҳавӣ дар қоргузории ин гуна самтҳои фаъолият ва ғ... Ҳол он ки тибқи Барномаи рушди забони давлатӣ ин масъалаҳо бояд бо мақомоти вақолатдор мувофиқа карда шавад. Инчунин, риояи забони адабии гуфтории тоҷикӣ дар ҷойҳои ҷамъиятӣ ва вазорату идораҳо, нишасту чорабиниҳо бояд ба таври ҷавобгӯ риоя карда шавад, ки ин дар баланд бардоштани маърифату фарҳанги зебоипарастии миллии мо таъсироти гуногунро расонида метавонад.

Мо аз ироаи Паём оғаҳӣ пайдо кардем, ки танҳо тайи ду соли охир дар ҷумҳурӣ 1200 қоргоҳу қорхонаҳои истеҳсолӣ ба фаъолият оғоз кардаву сабти ном кардаанд. Акнун як андеша бояд қард, ки аз ин теъдод номи қорхонаҳои нафтаъсис (дар соли 2022-2023) Қумита ҳамагӣ ба 67 номи ин қорхонаю ташкилотҳо хулоса пешниҳод кардааст. Мутаассифона, аксари ин қорхонаҳо бо забонҳои ғайр номгузорӣ шудаву ба фаъолият оғоз мекунанд, ки ҳангоми ифтитоҳи онҳо аз оинаи нилгун маълум мешавад. Моро зарур аст, ки ҳамқориро дар роҳи мувофиқақунӣ ҷиддӣ ба роҳ монем ва қабл аз таъсисёбӣ бояд ки ҳар як қорхонаву мауассиса дар масъалаи номгузорӣ бо мақомоти дахлдор мувофиқа намояд.

Ҳанӯз аз оғози соҳибистиқлолӣ пешрафти бомароми соҳаҳои муҳимми ҳаёти ҷомеа – ҳифзи иҷтимоии аҳоли, илму маориф, тандурустӣ ва фарҳанг яке аз самтҳои асоситарин ва афзалиятноки сиёсати давлату Ҳукумати кишварамон қарор дорад ва Пешвои миллат моро вазифадор намуданд, ки барои расидан ба пешравии ҳадафҳо дар соҳаҳои болозикр ҳама гуна тадбирҳои зарурӣ амалӣ карда шаванд.

Президенти кишвар бо амалисозии ҳамин гуна мақсадҳо дар Паёми хеш баён доштанд: «Соҳаи саноат ва инноватсия яке аз манбаъҳои муҳимтарини рушди минбаъдаи кишвар ба ҳисоб рафта, пешрафти он имқон медиҳад, ки сарчашмаҳои иловагии даромади буҷети давлатӣ пайдогардида, барои аҳоли ҷойҳои нави қорӣ фароҳам оварда шаванд».

Ҳамзамон, бо назардошти аҳаммияти бузурги саноат дар рушди минбаъдаи кишвар ва ба сатҳи баланди некуаҳволӣ ҳарчи бештар расидани мардуми кишвар, мо аз Паёми соли 2021 огаҳ ҳастем, ки Президенти кишварамон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон солҳои 2022-2026-ро Солҳои рушди саноат эълон намудаанд ва дар баробари назар ба солҳои пешин 2,4 баробар зиёд гардидани нишондиҳандаи маҳсулоти саноатӣ дар кишвари мо, дар раванди саноатикунони бо суръати кишвар масоили аввалиндараҷаву муҳимми ҳалталаб, аз ҷумла, фарсудаҳои таҷҳизот, сатҳи пасти рақобатнокӣ дар истеҳсоли маҳсулот самтҳои мухталифи он, нарасидани маблағҳо барои гардон кардани корхонаҳо ва кадрҳои баландихтисос ва ё тамоюлҳои коҳишёбии содироти маҳсулоти саноатии ватанӣ ба мушоҳида мерасанд, ки дар ин самт баланд бардоштани ин тадбирҳои мушаххас андешиндан лозим меояд. Ҳамзамон, қадамҳои устувору назарраси ҳукумати кишвар дар роҳи бузурги истеҳсоли “Энергияи сабз” ва содироти он яке аз масоили калиди пешрафти кишвар ва ҷомеаи милли мо мебошад, ки бо мақсади расидан ба ҳадафҳои Стратегияи рушди “иқтисоди сабз” ҷиҳати бунёди неругоҳҳои барқӣ аз ҳисоби манбаъҳои барқароршавандаи энергия ва то соли 2030 ба ҳаҷми на кам аз 1000 мегаватт расондани иқтидорҳои алтернативии истеҳсоли “энергияи сабз”, яъне бо истифодаи захираҳои отобию бодин тадбирҳои амалӣ андешем, ки то солҳои 2032 истеҳсоли барқ дар кишварамон садфоиза бо “энергияи сабз” иҷро ва таъмин гардида, партови газҳои гулхонавӣ то ҳадди охири коҳиш дод мешавад.

Қадамҳои Ҳукумати кишварамон бо дарназардошти фаровонии захираҳои барқию обӣ, иқтидори бузурги истеҳсоли «энергияи сабз» ва содироти он, дар ҷодаи ноил гардидан ба ҳадафи стратегияи худ – расидан ба истиқлоли энергетикӣ устуворона ба назар мерасад. Дар ин давра, яъне соли 2023, ки иқтидори энергетикӣ Тоҷикистон зиёда аз 6 ҳазор мегаватт ва истеҳсоли неруи барқ 22 миллиард киловатт – соатро ташкил дод, ин дар муқоиса ба 5 соли охир (соли 2017) 4,8 миллиард киловатт – соат ё 28 фоиз зиёд мебошад. Бо мақсади расидан ба ҳадафҳои гузошташуда зарур аст, ки дар солҳои оянда аз ҷониби Ҳукумати мамлакат, Вазорати энергетика ва захираҳои об ва дигар сохтору мақомоти марбута тадбирҳои зерин амалӣ карда шаванд:

Якум: бунёди неругоҳҳои барқӣ обии «Роғун», «Себзор» ва таҷдиди неругоҳҳои амалкунандаро бомаром идома дода, корҳо дар самти дарёфти маблағгузори иқтидорҳои нави тавлиди «энергияи сабз» ва ба 10 ҳазор мегаватт расонидани иқтидорҳои энергетикӣ кишвар вусъат дода шаванд.

Дуюм: барои бештар кардани таъминоти аҳолии кишвар бо барқ ва рушди соҳаи истихроҷи маъдан ва саноати металлургия (филизгудозӣ) суръати корҳои асосноккунӣ техникӣ ва лоиҳакашии неругоҳҳои барқӣ обии «Шӯроб» бо иқтидори 1000 мегаватт дар дарёи Вахш, «Санобод» бо иқтидори то 500 мегаватт дар се марҳала дар дарёи Панҷ – қисмати ноҳияи Рӯшон ва «Чарсем» дар дарёи Ҷунди ноҳияи Шуғнон бо иқтидори 14 мегаватт, бо дарназардошти бунёди хатти интиқоли барқ ва дигар инфрасохтори зарурии интиқол ва тақсими барқ тезонида шаванд.

Сеюм: дар робита ба амалисозии лоиҳаҳои сохтмони хатти интиқоли барқӣ CASA-1000 ва азнавпайваствавӣ ба низомии энергетикӣ Осиеи Марказӣ барои дар 7 соли оянда то 10 миллиард киловатт – соат афзоиш додани содироти неруи барқ тадбирҳои таъхирнопазир андешида шаванд.

Чорум: ҷиҳати кам кардани талафоти неруи барқ ва ноил гардидан ба нишондиҳандаи на зиёда аз 9 фоизи талафот татбиқи саривақтӣ ва босифати лоиҳаҳои сармоягузори давлатӣ дар ин самт таъмин гардида, ҷалби сармояи ватаниву хориҷӣ ва истифодаи механизми шарикӣ давлат ва бахши хусусӣ барои ҳалли ин масъала дар шаҳру ноҳияҳои кишвар вусъат бахшида шаванд.

Панҷум: бо мақсади расидан ба ҳадафҳои Стратегияи рушди «иқтисоди сабз» ҷиҳати бунёди неругоҳҳои барқӣ аз ҳисоби манбаъҳои барқароршавандаи энергия ва то соли 2030 ба ҳаҷми на кам аз 1000 мегаватт расонидани иқтидорҳои алтернативии истеҳсоли «энергияи сабз», яъне бо истифодаи захираҳои офтобӣ бодӣ тадбирҳои амалӣ андешида шаванд.

Шашум: корҳо дар самти гузариш ба таҷҳизоти каммасрафи барқӣ дар иншооти иқтисодиву иҷтимоӣ ва истеҳсоливу коммуникатсионии мамлакат ва риояи маданияти баланди истифодаи неруи барқ аз ҷониби аҳоли тақвият бахшида шаванд.

Мо тасмим гирифтаем, ки соли 2025 агрегати сеюми неругоҳи барқӣ обии «Роғун»-ро ба истифода диҳем.

Яъне, бо ироаи Пешвои миллат “Тоҷикистон ҳамчун давлати пешсафи ҷаҳон дар самти инкишофи “иқтисоди сабз” соли 2037 воқеан, ба “кишвари сабз” табдил меёбад, ки айни замон, кишвари мо аз рӯи фоизи истеҳсоли барқ аз манбаъҳои барқароршаванда дар ҷаҳон

қойи 6-умро ишғол мекунад.

Иқтисоди сабзро аслан коршиносони сатҳи байналмилалӣ дар мафҳуми фароҳаш ҳамчун як тарзи фаъолияти хоҷагидорӣ мепиндоранд, ки он “ба боло рафтани сатҳи зиндагии одамон ва таъмини адолати иҷтимоӣ мусоидат намуда, ҳамзамон, хатарро дар муҳити зист ва харобшавии табиат коҳиш медиҳад”. Ва ин мафҳум бештар дар соҳаҳои кишоварзӣ энергетика ва муҳити зист қорбурд мешавад. Ва ба қавли олимону коршиносон дар ояндаҳои наздик тамоми соҳаро фаро мегирад. Зеро гузариш ба “иқтисоди сабз” амалисозии чандин ҳадафхоро таъмин хоҳад намуд. Ҳадафҳои созанда ва бунёдгараонаи андешаҳо пиромуни мафҳуми “Иқтисоди сабз” ба рушди пайвасти афзалиятноки иқтисоди миллии мо дар кишвар хусусан, ба рушди соҳаи энергетикӣ, кишоварзӣ, саноат, сайёҳӣ, махсусан сайёҳии зистбумӣ, ки ҳамчун соҳаи камхарҷу сердаромад хидмат мекунад, мусоидат кардаву ба сохтмони босуръати иншоотҳои табобатӣ-маишӣ, заминаҳои сайёҳӣ ва созмонҳои тандурустӣ бо ташкили қойҳои нави қорӣ имконпазир мегардад.

Бо боварии қомил метиавон гуфт, ки барои қомеб шудан ба сатҳи баланди “иқтисоди сабз” дар кишварамон мо зиндагии шоистаи мардуми кишварро таъмин хоҷем намуд ки дар оянда ба яке аз кишварҳои обод бадал хоҷем шуд.

Барои ҳамаи ин насли наврасу қавони кишварро бояд ки мо дар раванду руҳияи таълими сатҳи баланд бошуур тарбия намоем, ки дар онҳо пеш аз ҳама, вичдон ва худшиносӣву хулоғоҳӣ дар замири онҳо бештар гардад.

Дар баробари таваҷҷуҳ ба рушди бемайлоии иқтисод дар кишвар инкишофу ҳифзи фарҳанги милли-таърихиамон боз ҳам бояд таваҷҷуҳ диҳем, ки ин ҳам як қирни давлатдорӣ ва муаррифии мо ба қавониён мебошад. Боиси сарфарозист, ки соли 2023 15 ёдгории таърихию фарҳангии мо тоҷикон ба Феҳрасти фарҳанги моддӣ ва ғайримоддии ЮНЕСКО ворид карда шуд ва ин худ аз баланд гардидани эътибору шаъни мо дар фарҳанги умумибашарист. Барои рушди бемайлоии фарҳанги бостонӣ ва ҳифзу ҳимояи ин дороии миллиамон таъсис додани Агентии ҳифзи мероси таърихиву фарҳангӣ ин худ як ғамхорӣи беназир нисбат ба фарҳанги ниёгонамон ва ифтихорот аз миллати қуҳанбунёдамон аст, ки бевосита аз иқдоми ватандӯстонаи Пешвои муаззамии миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дарак медиҳад. Албатта, маҳз, тавассути ин иқдом ва қунин раванди фаъолият мо метавонем ба як кишвари тараққикарда ноил шавем, ки барои ин соҳаи маорифи кишварро бояд рушд диҳему вазиғадор ҳастем, қиҳати пешрафти минбаъдаи ин мақоми кишварамон фаъолияти илмиву омӯзиширо бештар рушд диҳем...

Бо ин мақсадҳо моро зарур аст, ки сахталабиву садоқатмандии омӯзгорро дар раванди таълиму тарбияи насли наврас ва қавон, меҳру муҳаббати насли наврасро ба Ватану марзу бум ва гузаштагону нобиғагонамон афзун қунондан дар ниҳоду равони фарзандон ва хонандагон, ҳар қи бештар тавсеа додани ғурури милли, пайдо қардани меҳру муҳаббат ба ватандӯстӣ, худшиносиро дар ниҳоди насли имрӯза омӯзонида, ин анъанахоро дар вучуди онон бедор қардан лозим аст, то насли минбаъдаи миллат аз имрӯза ҳам бештар фарҳангӣ шаваду бениёз бошад. Зеро маҳз талошу заҳмати мо имрӯзагон баҳри қардои насли худамон асту Пешвои миллат ҳам борҳо дар паёму суҳанорнониҳояшон таъқид меқунанд, ки «бунёди миллати мутамаддин аз маориф оғоз меёбад» ва маҳз тавассути мақтабу маориф мо саводи қомил қирифтаву аз осори гузаштаи худ қи дар соҳаи илму адаб ва қи дар соҳаи таъриху фарҳанг ва тамаддуни миллати худ оғаҳӣ пайдо меқунем... Имрӯз қамона ва қомеа тақозо меқунанд, то ҳар қарди миллат босаводу бафарҳанг, соҳибтамаддун ва соҳибқасб бошад, ки маҳз, рушди саноату иқтисоди кишвар низ аз ин сарқашма об меҳӯрад ва ба дастовардҳои беназир қомеб мегардад.

Дар ин раванд, Пешвои миллат баён доштанд, ки “Тоҷикистон тибқи таҳлилҳои ЮНЕСКО ва Бонки Қавонӣ ба қуруҳи кишварҳое доҳил шудааст, ки ҳақми маблағқузорӣи онҳо ба соҳаи маориф аз ҳисоби буҷети давлат зиёд мебошад”, ки дар ин раддабандӣ кишвари мо аз 183 кишвари таҳти омӯзиш қарордошта қойи 21-умро ишғол менамояд.

Ҳамқунин, президенти кишвар баён доштанд, ки “авзои зудтағйирёбандаи қавони имрӯза низоми маорифи муназзам, мустаҳқам ва дар айни қамон қавобғу ба талаботи рӯзафзуни қомеаро тақозо менамояд.

Дар қунин шароит омода қардани қардҳои баландиқтисоси омӯзгорӣ, боз ҳам баланд бардоштани сифати таълим, эътибори қиддӣ додан ба омӯзиши забонҳои қоричӣ дар тамоми зинаҳои таҳсилот, илмҳои дақик, риёзӣ ва табиӣ вазиғаи муҳимтарини роҳбарону масъулини соҳа ва аҳли маориф мебошад.

Дар ин раванд, вазоратҳои маориф ва илм, меҳнат, муҳочират ва шуғли аҳолӣ, Қумита оид ба таҳсилоти ибтидоӣ ва миёнаи қасбӣ қиҳати таҳқими заминаи моддиву техникаи муассисаҳои

таҳсилоти ибтидоӣ ва миёнаи касбӣ, ҳамкориҳои фаъол бо корхонаҳои истеҳсоли ва омода кардани кадрҳои баландсатҳи техникаву муҳандисӣ чораҷӯӣ намоянд.”....

Бо ин мақсадҳо, Пешвои миллат ба Ҳукумати мамлакат, аз ҷумла супориш доданд, ки «Дар робита ба ин, вазоратҳои маориф ва илм, тандурустӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳоли, рушди иқтисод ва савдо, молия ва Академияи миллии илмҳо ҷиҳати маблағгузорӣ, тақвият ва истифодаи самараноки сармояи инсонӣ тадбирҳои муассирро роҳандозӣ намоянд.», - ва ҳамин дастуру супоришҳо ҳар як устоду масъули ин мақомотҳои болозикр, аз ҷумла, таълимгоҳҳои вазифадор мекунад, то дар роҳи таълими насли наврасу ҷавон ҷиддӣ муносибат намоянд ва бо фароҳам овардани шароити маводди замонавии ба талаботи рӯзафзуни ҷомеаи ҷаҳонӣ ҷавобгӯ дастурҳои таълимиро таҳияву пешниҳод карда, ба фарзандони мардум мисли фарзанди хеш муомилаву муносибат намоянд.

Бо дарназардошти амалисозии пешаву амалҳо ва дурнамои ин иқдомот бояд ки ҳарчи барвақттар барои рушди ин соҳаи муҳимми низоми иҷтимоӣ ҳамаи чораҳои заруриро роҳандозӣ намоем. Зеро дар тамоми давраи замонҳо маҳз, самари неку пурбори дабистон инсонсозу ҷомеасоз буда метавонад, ки натиҷаи он дар сурати беҳтар гардонидани сатҳи сифати таълим ва тарбияи кадрҳои ба талаботи замон ҷавобгӯӣ рӯзгори ободу озоишта ва баланд гардидани сатҳи зиндагии мардум дар ҷомеа мебошад.

Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, инчунин, моро ҳушдор месозанд, ки омӯзиши забонҳои хориҷӣ дар тамоми зинаҳои таҳсилот, илмҳои дақиқ, риёзӣ ва табиӣ вазифаи муҳимтарини роҳбарону масъулини соҳа ва аҳли маориф асту ба он бояд эътибори ҷиддӣ диҳем. Зеро агар забони модарӣ моро чун миллати дорои фарҳангу адаб ва тамаддунофар муарри намояд, пас забонҳои хориҷӣ шаҳпулери мекунанд, ки моро бо олами мутамаддин мепайвандад. Ва маҳз, тавассути забонҳои хориҷӣ мо бо ҳар як дастоварди ҷаҳон ошно мешавему дорои илмию маънавии хешро ба онҳо муаррифӣ менамоем, ки ҷиҳати мусбати забонмӯзӣ ҳам дар ҳамин раванд ба ҳар як миллат манфиатовар аст.

Воқеан, ҳар фарди ҷомеа таҳти пуштибонии қонунҳои кишвар бо забони модаринаш таҳсил мекунад, ки ин, пеш аз ҳама, бесаводӣ, ҷаҳолат ва хурофотро аз ниҳоди ҳар фарди соҳибмаълумот дур мекунад.

Мо аз Паёми соли гузашта (2022) маълумот гирифтаем, ки «дар сӣ соли охир шумораи муассисаҳои таҳсилоти умумӣ ва хонандагони онҳо беш аз ду баробар, таҳсилоти ибтидоӣ ва миёнаи касбӣ 1,6 баробар ва донишҷӯёни ин зинаҳои таҳсилот сеюним баробар, мактабҳои олии чор баробар ва донишҷӯён зиёда аз се баробар афзудаанд».

Дар ин давра, ки 1380 иншооти соҳаи маориф бунёд ва ба истифода дода шудааст, моро вазифадор менамояд, то дар самти маориф дилсӯзона маърифатомӯзиро ба роҳ монем. Вале дар таҳлили саводи забондониву имлоии чи устод ва чи шогирди он метавон мушоҳида намуд, ки сатҳи дониши онҳо ба талаботи замон, ҷавобгӯӣ нест. Чаро? Чунки вақте омӯзгор ба талаба бо лаҳҷаи маҳаллии хеш тадрисро ба роҳ мондаву хонанда ё донишҷӯ бо лаҳҷаи худ ҷавоб медиҳад, ин амалҳо бо ҷорӣ нагардидани забони адабӣ-гуфторӣ дар таълимгоҳҳои маориф мутахассиси ояндаро дар нимароҳ ва хомтаълим мекунанд. Зеро хонандаи имрӯза 11 сол дар мактабу 4-5 сол дар мактаби олии бо забони давлатӣ таҳсили илму дониш карда бошад ҳам, мустақилона забонро дар муоширати худ истифода ва аз он дар нутқаш афкори солиро истеҳсол карда наметавонад, яъне дар эҷоди нутқи равону озод очизӣ мекашад, ки ин аз забони сунъиву қолабӣ ва норавони китобҳои таълимӣ сар мезанад. Ба инусули номатлуби равандҳои ба маърифати инсонӣ зараровар бояд хотима дод.

Мутахассисони Кумитаро зарур аст, то ҳарчи зудтар аз маориф китобҳои дарсиро талаб карда, мушкилоти забону мантиқ, қорбурди мавзӯ ва муҳтавои умумии китобҳои дарсиро бо забони давлатӣ аз нигоҳи экспертизаи забоншиносӣ таҳлил намудаву хулоса пешниҳод намоянд. Зеро таҳкурсии асосии бунёди нутқи суҳанэҷодкунии озод ва шуури ҷомеасоз низ танҳо аз ин даргоҳ оғоз меёбад, ки фардо он ба рушди кишвар бурда мерасонад.

Мо мушоҳида мекунем, ки садҳо кадрҳои соҳибтаҷриба тарки ватан мекунад, барои чӣ? Худро аз азоб дур карданӣ мешаванд. Дунёи ободтарро мехоҳанд, Агар дарки ватандориву меҳанпарастиро мо дар ниҳоди хонандаи мактаб аз хурдӣ бипарварем, пас, фардо вай азми дурӣ аз ватанро нахоҳад кард. Чунки мо бояд шогирдонро дар руҳияи ватандустӣ, ҷаҳонпарастӣ ва сабру таҳаммул бояд сабақ додаву тарбия ва таълим диҳем. Барои нафси саркаш аз пайи туъмаву пулу мол гаштан ва ғуломи ин ҳама шуданро аз равони шогирдон бояд дар мактаб дур кард. Ҳатто барои интихоби номи тоҷикӣ ба фарзанд ҷомеаро бегонапарастӣ фаро гирифтааст, Чаро?... Чунки шабакаҳои иҷтимоии Интернетро бояд 300 000 зиёии кишвар обод кунанду равшан намоянд, ва насли ҷавонро ба сӯйи маърифати комил бикашанд. Айб аст, ки имрӯз дар асри 21 тариқи наворҳои телевизионӣ мо дар чорабиниҳои фарҳангию фароғатӣ ва

ҷашну идҳои миллимон шиору навиштаҷоти пур аз ғалат ва рекламаҳои бемантику пур аз хато навиштаро манзури тамошобинон месозем, ки баъзеи онҳо дар муассисаҳои таълимӣ ба навор гирифта мешаванд ва ин ҳама аз заминаи савияи маърифати андӯхтаи хонанадаи мактаб маншаъ мегирад.

Барои ин Кумитаро зарур аст, ки дар таҳияи саривақтии Сарфу наҳви тоҷикӣ бо ҷалби мақомоти дахлдор ва масъулон чораҳои зарурӣ андешад. Аз шабакаҳои телевизионӣ паҳши барномаҳои омӯзиши қоидаҳои имло ва омӯзиши забони тоҷикиро талаби қатъӣ намояд. Забони муошират ва матни навиштаҷоти барномаҳои телевизиониро баррасӣ намудаву онҳоро аз ташхиси забоншиносӣ гузаронад...

Барои пешбурди ин амалҳо бо саҳмгузорӣ ба ҳар як мушкилот, пеш аз ҳама, мавҷудияти фарҳангномаҳо зарур аст, ки дар замони ҷаҳонишавӣ таҳияи онҳо муҳим аст. Чунки рушди имрӯзаи забон ва пойдории он маҳз, дар ин давра бо таълифи осори илмӣ иртибот дораду мо бояд ба ин ҷиддӣ муносибат намоем. Аз ин рӯ, зарур аст, то тамоми вазорату идораҳо, донишгоҳу донишкадаҳои олий ва пажӯҳишгоҳҳои илмӣ-таҳқиқотии кишвар фарҳангномаҳои соҳавиро таҳия кардаву бо Кумита ҷиҳати ҳамгунсозии истилоҳоти тахассусӣ мувофиқа намоянд.

Дар ин раванд бо мақсади амалисозии дастури Пешвои миллат, аз Паёмҳои пешин, ки солҳои 2020-2040-ро «Соли омӯзиш ва рушди фанҳои табиатшиносӣ, дақиқ ва риёзӣ дар соҳаи илму маориф» эълон карда буданд, мақомотҳои болозикрро зарур аст, ки адабиёти назариявиро бо забони давлатӣ таҳия ва ё аз забонҳои кишварҳои мутараққӣ тарҷума намоянд ва ба донишандӯзони ҷавони кишвар манзур намоянд ё ин ки мутахассисони соҳавӣ аз дастовардҳои илмии дар сатҳи байналмилалӣ эътирофшудаи кишварҳои ҳамзабон мутобиқан, чунин китобҳоро ҳуруфгардон намоянд, то заминаи омӯзишӣ ин фанҳо осонтару шароити мусоид баҳри ихтирооту кашшофият фароҳамтар гардад.

Дар ин раванд ҳам олимони моро зарур аст, ки дар соҳаи илмҳои муҳандисиву технологӣ, саноати кӯҳкорӣ, геология, сайёҳӣ, обшиносӣ, кӯҳнавардӣ ва ғайра фарҳангномаҳо ва муҳовараҳои чандзабонаро таҳия намоянд ва моро зарур аст, ки осори илмӣ ва луғатнигорӣ ҳамзабонамонро ба алифбои кириллиасосмон баргардон кунем, ки ин амалҳо бо ҳамгунсозии истилоҳоти соҳавӣ ба манфиати кор ва рушди ҷомеаи миллӣ буда метавонад. Мо мутахассисони Кумитаро зарур аст, то баҳри тақвияти ин кор аз масъулони соҳаҳо талаб намоем. Зеро маҳз, фаъолияти самарабахши мутахассисони соҳавӣ моро комёб хоҳад намуд. Барои мисол Тоҷикистони мо 93 дарсад кишвари кӯҳсор аст ва қору фаъолияти кӯҳнавардӣ бояд дар бисёр мавридҳо олий ба роҳ монда шавад, ки ҳатто мусобиқаҳои сатҳи ҷаҳонӣ дар ин самт метавонад дар кишвар баргузор карда шавад, ки он манфиат бахш будаву барои ин иқдомҳо низ, сараввал, фарҳангномаи тахассусии кӯҳнавард лозим асту онро бо чанд забон бояд таҳия ва мураттаб сохт...

Бо мақсади амалӣ гардидани Нақшаи Паёми имсола ва дурнамои он барои солҳои минбаъда Кумитаро зарур аст, ки дар баробари ба роҳ мондани шароит фароҳам овардан ба омӯзиши забонҳои хориҷӣ, инчунин, дар пойтахт барои ақаллиятҳои миллии бо забони давлатӣ таҳсилкунанда ва дигар мутахассисон марказҳои омӯзиши забони тоҷикиро ройгон таъсис диҳад. Барои таҳкими забони давлатӣ дар муассисаҳои томактабӣ назоратро ҷиддӣ ба роҳ монад, то муошират ва маҳорату малакаи эҷоди нутқи кӯдак бо забони давлатӣ ва модараш дар ин марҳилаву зинаҳо ташаккул ёбад, ки он дар омӯзиши комили забони давлатӣ ва азхудкунии забонҳои хориҷӣ мусоидат менамояд.

Сардори шуъбаи танзими истилоҳот

Раҳим Зулфониён

22.01.2024

Content rating: 5

Average: 5 (1 vote)

Category:

- [Ахбори рӯз](#) [1]
- [Мақолаҳо](#) [2]

Source URL: <https://istilohot.tj/en/node/7005?mini=2025-06>

Links

[1] <https://istilohot.tj/en/taxonomy/term/10> [2] <https://istilohot.tj/en/taxonomy/term/26>